

Őrizni a régít, nyitottan az újra

Az igényes szőlősgazdák minőségi nedűi jellemezték a XXVI. Érmelléki Borversenyt

A szőlőművelés, a borkészítés és a kulturált borfogyasztás népszerűsítése céljából rendezték meg a helyi szőlősgazdák a XXVI. Érmelléki Borversenyt február 29-én a városi helyhatóság közreműködésével.

Csodálatra méltó lelkesedés, fáradhatatlanság, utánajárás, kitartás, együtt gondolkodás jellemezte az ideit vetélkedőt. A szervezők, résztvevő borászok, szőlőkert-tulajdonosok és elismert zsűritagok hozzáállása nem változott az eltelt huszonhat évben. Ami évről évre változik: az igényesség és a minőség. Lassan beérni látszik az a nem titkolt szándék, ami az első borverseny kitalálóját, szervezőit vezérelte: visszahozni a híres érmelléki borvidék régi fényét, melynek eredete Nagy Lajos királynaknak köszönhető, hisz a monda szerint ő telepítette az első szőlőt a vidéken, nevezetesen Székelyhídon.

180 bormintát bíráltak

Az Ady Endre Művelődési Házban, a múzeumban már pénteken, a ver-

Este terített asztallal várták a versenyzőket és az érdeklődőket a díjkiosztó vacsorára

senyt megelőző napon nagy volt a sürgés-forgás, akkor rendezték be a helyszínt. Szombat délelőttre várták a szervezők a bormintákat. A szőlő-

sgazdák, borászok dicséretére legyen mondva, idén egyetlen pillepalackos minta sem volt a 180 megmértetésre szánt nedű között. A

minták tizennyolc településről érkeztek: Bihardiószeg, Biharpüspöki, Csokaly, Debrecen, Érkeserű, Érmihályfalva, Hegyközszentimre,

Hegyköztöttelek, Kokad, Létavértes, Margitta, Monospetri, Nagykároly, Pusztajlak, Székelyhíd, Szentimre, Szentjobb és Vajda. Örömmel nyugtáztuk, hogy az ötmeres borok lassan a múlt homályába vesznek. (A Székelyhíddal szomszédos Szentjobbon ötmeres bornak mondják azt a fajtát, amelyiket csak úgy lehet megitatni valakivel, ha az illetőt négy ember lefogja, az ötödik pedig erőszakkal beletölti a nedűt.)

A zsűritagok (dr. Dorin Popa és ifj. Csávossy György elnökök, Pakó István, Szász József, Szoboszlai Csaba és Szoboszlai Hilda) délben kezdték a nyilvános értékelést. Ifjú önkéntesek kínálták a számmal ellátott, gondosan borospoharakba töltött mintákat kóstolásra. Minden mintát három zsűritag minősített, a három értéket átlagolva születtek a végleges pontszámok.

Este terített asztallal várták a versenyzőket és érdeklődőket a díjkiosztóra, vacsorára. Az asztalokról nem hiányoztak a szépen palackozott, felcímkézett fehér-, rozé- és vörösborok.

„Amiből lekvárt nem csinálnál, abból pálinkát se készíts”

A minőségi pálinkafogyasztást szorgalmazó Dezső Tibor mester információdús előadásán kóstolgatták a párlatokat

A Pálinkatúra a modern pálinkák világában elnevezésű rendezvényen a címbeli idézettel kezdte előadását Dezső Tibor sepsiszentgyörgyi pálinkafőző mester a székelyhídi múzeum épületében berendezett kóstolóterembe kíváncsian érkező több mint hetven résztvevőnek február 22-én délután. A kóstolást megelőzően az előadót köszöntötte Nagy Botond, az Érmelléki Pálinkakultúra Egyesület elnöke, majd Béres Csaba polgármester üdvözlő szavai után kitöltötték az első italt, mely az alma-párlat volt.

A sort követte a szilva-, a Vilmoskörte-, a kajszi-, a feketeribizli-, az ágyasszőlő-, az ágyasbirs-, a málna- és az erdeiáfonya-párlat. A különlegesebbnél különlegesebb italok kóstolása közben Dezső Tibor megosztotta a különböző lepárlási technikák csinját-bínját a jelenlévőkkel, akik közül sokan még nem vettek részt eddig hasonló pálinka-

kakóstoló esten. Az előadó olyan titkokra és érdekességekre hívta fel a figyelmet, amelyekre fontos odafigyelni a modern pálinkakészítés során. Kiemelte a minőségi alap-

Nagy Botond, a szervező egyesület elnöke és Dezső Tibor előadó koccint

anyagok használatának és a minőségi pálinkafogyasztás kultúrájának fontosságát. Egyben örömet fejezte ki az iránt, hogy egyre nagyobb számban érdeklődnek a minőségi gyümölcspárlatok fogyasztása és azok elkészítésének módszerei iránt.

Az Érmelléki Pálinkakultúra Egyesület és Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatala közös, sikeres rendezvényét kedélyes és kötetlen beszélgetés zárta, ahol a résztvevők megoszthatták egymással eddigi tapasztalataikat, véleményüket, észrevételeiket.

Bízunk benne, hogy elindultunk a hagyományteremtés útján és a résztvevők pozitív visszajelzései alapján, illetve kérésére már

gondolunk egy következő rendezvény megszervezésén, a részletekkel hamarosan jelentkezünk!

FÜZESI MÓNIKA

Minőségi gyümölcspárlatok felhozatala

Dezső Tibor, a tavalyi év pálinkafőző mestere

Nemzetközi pálinkabíró, a sepsiszentgyörgyi Potio Nobilis Pálinkárium társtulajdonosa, 2019-ben az év pálinkafőző mestere, az Erdélyi Pálinka Lovagrend szakmai vezetője, vállalkozó évek óta világbajnok pálinkákat készít és értékesít. 2019-ben megnyerte Kelt-Közép-Európa legnagyobb pálinkafőző versenyét. A sepsiszentgyörgyi cég párlatait öt ország több mint kétezer mintája közül választották a legjobbnak. A Potio Nobilis hat Champions-díjjal és 12 aranyéremmel elnyerte az év legjobb kereskedelmi főzdeje címet a Quintessence pálinka- és párlatverseny tavalyi, tizedik kiadásán.

A jelenlévők közül sokan most vettek először részt hasonló pálinkakóstoló esten

Diákjaink sikerei az edelényi földrajzi héten

A földrajzverseny csodás eredményt ért székelyhídi hatodikosai: Zombor, Kinga és Mátyás

Győzelemmel felérő harmadik helyezést szerzett a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum VI. B osztályos tanulóinak „legfiatalabb” csapata (**Hegyess Zombor, Kovács Mátyás és Pop Kinga**) a hetedik és nyolcadikos diákoknak szervezett nemzetközi földrajzvetélkedőn a magyarországi edelényi tematikus földrajzi hét (február 17–21.) keretében. A versenyszámok között legóforma 1, érintőképernyős okostévék, valamint tabletek használatát igénylő tesztek, sőt powerpointos előadás bemutatása is szerepelt.

Egyidejűleg díjazták a tematikus hét jelmondatához („Minden általa és érte teremtetett” – Pál apostol kolossébeliekhez írt leveléből) kapcsolódó rajzverseny legjobbjait. A székelyhídi **Bereczki Zselyke** (I. C

osztály, felkészítői: Ádám Ágnes és Oláh Katalin tanítónők) az előkelő második helyezést érte el az alsó tagozatosok között, több mint 150 alsó és felső tagozatos munka közül. Ezúton is gratulálunk diákjaink!

Az Edelényi Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskola, Óvoda és Alapfokú Művészeti Iskolában lezajlott rendezvénysorozat változatos minőségi programokat kínál, nem csupán az iskola tanárainak és diákjainak, de az érdeklődő közönség számára is. A bemutató órák mellett a teljesség igénye nélkül: vetítések, robotikabemutató, a pápai nuncius angol nyelvű előadása és ásványbörze is helyet kapott a programban.

CSEVID LEVENTE

Az első Zselyke, a rajzverseny II. díjasa

Pontosítás

Januári számunkban pontatlanul közöltük le a magyar kultúra napi jótékonysági bál aukció során felajánlott összeget. Valójában 35 400 lej gyűlt össze, ehhez adódott az adományházikó tartalma, más mecénások felajánlásai, a pontos végösszeg 40 000 lej. Elnézést kérünk, köszönjük a licitálók és felajánlók adományait.

ÉR HANGJA

Házasság hete Csokalyon

Házastársi délutánt tartottak a csokalyi református gyülekezetben február 15-én, szombaton délután. Az alkalom Gary Chapman *Egy-másra hangolva* című könyvének bemutatásával kezdődött. Az amerikai család- és pártérapeuta több évtizedes tapasztalata alapján arra a felismerésre jutott, hogy a szeretetet ugyanúgy tanuljuk, mint az anyanyelvünket, és az elismerő szavak, minőségi idő, ajándékozás, szívességek, testi érintés „nyelvén” fejezzük ki a házastársunk irányába.

Az idei házasság hete a csapatjáték szerelemmel témát járta körül. A résztvevők három csapatba oszta a közismert activity társasjátékkal csiszolhatták kifejezőkészségüket a rajzolás, körülírás és mutogatás nyelvén. A jókedvű közösségi alkalom közös pizzázással ért véget, melynek minőségére a hegyközszentmiklósi Hegyköz-Ér étterem volt a garancia.

TOKÁR SÁNDOR

A szőlőmetszés fortélyjaival ismerkedtek a szőlősgazdák

Újabb értékes ismereteket szerezhettek azok az érmelléki szőlősgazdák, borászok, akik részt vettek a kétnaposra tervezett *Szőlőmetszés és művelés módok, ezek hatásai az élettanra* kurzuson február derekán. A tanfolyam elméleti részét a székelyhídi múzeum épületében tartották. **Dr. Villangó Szabolcs**, az egri Eszterházy Károly Egyetem adjunktusa előadásában ezúttal a szőlő élettanát ismertette a több mint harminc megjelent érmelléki gazdának. A kivetítőn megjelentek a szőlőrügyek állapotát ábrázoló képek. A metszés a szakszerűen válogatott szőlőtöveken, életképességük felismerése és koruk figyelembe vétele után kezdődhet el. Előbb egy rügyre, következő év tavaszán két rügyre, amiből két hajtás fejlődik, ezeket lehet vízszintesen jobbra-balra kötözni. A rákövetkező évben ebből a két elfektetett körülbelül hatvan centis vesszőből fejlődnek ki az új hajtások, s rá egy évre ugyanígy. Ezután alakítható a rövid- vagy a hosszúcápos, esetleg a felszálvesszős váltómetszés. Az idősebb tőkénél is figyelmesen kell eljárni, nehogy sebet üssünk rajta alakításakor. A hallgatóság figyelt és jegyzetelt, de nem volt hiány a feltett kérdésekre adott válaszokban, célirányosan megfogalmazott magyarázatokban

sem. Hogyan érdemes kötözni a vesszőket? Mi az előnye a hosszúcápos metszésnek? Egy rügyet vagy két rügyet hagyjunk-e? – vetették fel többek között.

Fontos kérdések ezek, hisz a szőlőültetvényen a metszés az első lépés, amivel a szőlész a palackba kerülő bor minőségét meghatározza. A meghagyott rügyek számáról borvidéktől, termőhelytől és a tervezett minőségtől függően döntenek a szőlősgazdák.

Hogy az elhangzottaknak még használhatóbb tudásalapot biztosítsanak, a képzés másnapján, február 15-én Piheni Panni bihardiószegi szőlőjébe látogattak el a résztvevők. Ott Fendrik Zsókat, az egyetem munkatársát követve, metszőollóval a kézben gyakorlatba ültették a frissen szerzett ismereteket: hogyan kell a szőlőtöke növekedését mesterségesen szabályozni metszéssel, kötözéssel.

A februári kurzus a januári borászati alapismereteket biztosító képzés folytatása, amelyről előző számunkban számoltunk be. A továbbképzést az egri Eszterházy Károly Egyetem, a székelyhídi polgármesteri hivatal, az Erdélyi Magyar Borászok Egyesülete, a Nagyváradai Borbarátnők Egyesülete szervezte.

RUPÁRCSICS JUDIT CSILLA

A képzés másnapján Piheni Panni bihardiószegi szőlőjébe látogattak el a résztvevők, hogy gyakorlatba ültessék a frissen szerzett ismereteket

Jótékonysági futás a debreceni vendégeinkkel 50 kilométeren

Felkerekedtek fel és átfutottak hozzánk a Gyermek Jézus-otthonba a Debrecen Környéki Futó Ismerősök (DKFI) idén február 23-án. Ez mintegy 50 km lefutását jelenti, a már hagyományosnak számító, hatodsorra megszervezett jótékonysági futáson. Közel negyven futó és mintegy tíz autós kísérel érkezett meg vasárnap délután jókedvűen és lelkesen hozzánk adományokkal és ajándékokkal felpalozva, amit amit szeretnénk ezúton is megköszönni.

A gyerekekkel néhány héttel az esemény előtt kezdtük el a felkészülést és mentünk ki három-négy kilométert futni néhány naponta. Volt, aki lelkesen jött hozzám minden nap, hogy akkor ma is megyünk futni, ugye? Hatévestől tizenhat évesig sok gyermek jött mozogni. Kis csapatunk megmosolyogtatót néhány székelyhídi lakost ezeken az alkalmon, ahogy hol mosolyogva, hol kicsit nyűgösen, hol futva, hol kicsit belesétálva a távba elhaladtunk mellettük.

Vasárnap jött a hívás Major Tamás főszervezőtől, hogy Létavértesen vannak már és mintegy két óra múlva várhatóak. Két csoportba álltunk össze a gyerekekkel, a bátrabbakkal korábban, a határozottabbakébb várakoztunk a futókra, hogy az utolsó hat kilométerre becsatlakozzunk. A kisebbek a székelyhídi táblánál vártak, hogy az utolsó három kilométeren társuljanak futó vendégeinkhez.

Izgalmas érzés volt beleolvadni az ultrafutók csapatába és velük futni. Még 44 kilométer

Sok gyermek futott együtt a Debrecenből érkező jótékonnykodókkal

után is mosolyogva fogadtak minket, és váratlan tempóval leptek meg. A gyerekek lelkesen rótták a kilométereket, kicsik-nagyok büszkén igyekeztek tartani a tempót.

Amikor megérkeztünk az otthonhoz, meleg teával fogadtuk a vendégeket és az adományok kipakolása után finom töltött káposztával történt az energiaraktárak újratöltése. Amire szükség is volt, mert hárman még visszafelé is futva tették meg az utat.

A gyerekek nagyon élvezték a napot és megegyeztünk, hogy a közös futásokat nem fogjuk abbahagyni, ezután is megyünk és edzünk, hogy jövőre még hosszabb távon tudjunk csatlakozni ehhez a szép jótékonysági futáshoz.

SZEKÉR ANIKÓ

Őrizni a régít, nyitottan az újra

Az igényes szőlősgazdák minőségi nedűi jellemezték a XXVI. Érmelléki Borversenyt

A rendezvény mozaikrészlete: a zsűriasztalnál helyet foglaló bírálók, illetve a háttérben a főszerzők és a népviseletbe öltözött felszolgáló önkéntesek

1 A nyitóbeszéd során Pálfi Noémi, az Erdélyi Magyar Borászok Egyesületének ügyvezető igazgatója tolmácsolta a szervezet üdvözlését, majd dr. Dorin Popa zsűrielnök méltatta a kitűnő szervezést, és értékelte a versenybe szállt nedűket. A műsorvezetői feladatokat idén is ellátó Fekete Katalin munkáját a szervezők névre szóló éremmel köszönték meg. A díjakat a főszerzők (Czapp Árpád, Erdei Tamás, Hasznosi Sándor, Murgui Gabriella és Pál Zsolt) adták át, akik fárad-

ságot nem ismerve évek óta munkálkodnak a borverseny sikerén. Idén 52 arany-, 67 ezüst- és 42 bronzéremet osztottak ki a bírálók.

Idősebb és fiatalabb nyertesek

A meghirdetett négy kategória (fehér-száraz-, rozé-, vörös- és fehér-aromás borok) mellett első díjban részesült **Oláh Emil** székelyhídi borász otelló borával, hibrid kategóriában. (A borlexikon meghatározása szerint, hibrid szőlő például

az Irsai Olivér és a cserszegi fűszeres, amit különböző szőlőfajtákból mesterségesen, nemesítéssel hoznak létre.) Újdonság volt a nevezett borok között a narancsbor is (lásd keretes írásunkat). A székelyhídi borversenyre két ilyen minta érkezett, mégpedig a Heit Pincészetből, árulta el Czapp Árpád főszerző.

A legmagasabb minősítést **Hege-dús Árpád** bihariószegi gazda vörös Cuveé bora és a margittai **Petrică Ioan** fehér száraz Chardonnay bora érte el: 19,27. Ők a borlovagrend különdíjában is részesültek, a díjat Kovács Lajos borlovag-tanácsos adta át. Hajszállal, 19,20 pontos minősítéssel maradt el e kettőtől a legtöbbre értékelt székelyhídi bor, egy 2019-es fehér száraz királyleányka **Berecki Károly** hordójából. Így ő vihette haza a verseny szabályai szerint a vándordíjat, a Mihály Gábor székelyhídi születésű, Kossuth-díjas szobrász alkotta Miska-kancsót. Lengyel Csaba fiatal székelyhídi borász őrizte a becses trófeát egy évig, és amikor átadta, Berecki Károly elárulta, volt már nála a Hamvas-fürt, mégpedig elsőként kapta, a díj szü-

letésekor is neki ítélték oda. Ő lévén a legidősebb versenyző, még különdíjjal is gazdagodott a partiumi falugazdászok felajánlásaként, akik a legidősebb és legfiatalabb versenyzőt (Boros Tamás) díjazták.

A jó borhoz jó tánc is jár

A díjátadás első szünetében a székely ruhás Zajgó Néptáncscsoport szemet gyönyörködtető felcsíki táncokkal örvendeztette meg a vendégeket. A szervezők virággal és névre szóló éremmel köszönték meg Bérés Csillának, a csoport vezetőjének az együttes fellépését és a személyes, kitartó, áldozatos munkáját, ami összefogja és tanítja ezeket a fiatal székelyhídi gyermekeket.

A jó hangulatról, fülbemászó zenéről a Buliszerviz együttes gondoskodott, hajnalig húzták a talpalávalót, csendültek a jó magyar nóták. Hogy ne csak a szakmai tudás legyen a díjazás mértéke ezen a napon, értékes nyeremények vártak a tombolasorsolásba benevezetteket. A fődíjat, egy százliteres rozsdamentes, úszófedeles bortartályt Bondok Endre vihette haza, Fortuna istennő jóvoltából.

RUPÁRCSICS JUDIT CSILLA

Felcsíki táncokkal örvendeztette meg a vendégeket a Zajgó Néptáncscsoport

Mi is az a narancsbor?!

Ha bárki azt hinné, hogy ez a nedű nem szőlőből, hanem déligyümölcsből készült, csalódnai fog. Valójában fehér szőlőből készült borokat minősítenek e jelzővel. Az elnevezés azon borokra vonatkozik, amik hasonlóan a rozéhoz, héjon áztatással készülnek, de nem kék-, hanem fehér szőlőből, minek eredményeként a nemes nedű narancsos színt kap, és íze is eltér a megszokott fehérborokétól. A narancsos színezetű mély tónus a szőlőhéjban levő vegyületek, antioxidánsok hatása. A héjban található színezetanyagok mellett értékes összetevők, fenolok és tanninok kerülnek az ilyen módszerrel készülő borbba, ezért megjelenése, aromakaraktere és textúrája is más, mint a fehérboroké. E nedűk illata és íze aszalt gyümölcsökre, barackra, birsre, mazsolára és fűszerekre emlékeztet. Eltarthatósága növekszik a hosszú héjon erjesztés és tartás miatt kioldódó antioxidáns polifenolok hatásaként, így kevesebb hozzáadott kén kell a bor stabilizálásához.

A kis Noelért fociztak az érmelléki labdarúgók

„A gyerekek erősebbek mint hinnénk. Amíg érzik, hogy szeretik őket, az élet minden nehézségével szembe tudnak szállni.” (Star Trek)

A Focizz kis Noelért elnevezésű, február 23-ára kiírt jótékonyági teremlabdarúgó tornán a kilenc jelentkező együttes nevezési pénzei mellett összegyűlt szurkolói felajánlásokkal együtt 1885 lejt tudtak átutalni a kicsi Noel számára – vette örömmel tudomásul Erdei Imre, az esemény ötletgazdája, a Székelyhídi Törekvés elnöke. A mérkőzősorozatot meglepetésszerűen a Roma FC csapata nyerte meg.

Nagyon jól tett a tornának, hogy a megyei focicsapatok elkezdtek a felkészülést. Az igazolt játékosok hiánya és a csapatok „vegyes korosztálya” kiegyenlítetté tették a mezőnyt, tényleg csak minimális különbség volt az együttesek között. A szervezők külön köszönetet mondanak a székelyhídi elszármazott Szilágyi Imrének, aki a magyarországi Újfehértóról hozott csapatot, a játékszeret mellett, elsősorban a segítségnyújtás miatt. Így alakult át az esemény nemzetközivé, ahol a helyiek és újfehértóiak

mellett, érkeztek csapatok Érmihályfalváról, Kiskerekiből, Érkeserűből és játékosok az Érmellék majd minden pontjáról.

Az A jelű négyes- és B jelű ötös csoportkör után négy elődöntőbe jutott csapat kü-

dött meg a dobogós helyekért. Az első elődöntőben két meglepetéscsapat, a Roma FC és a 7Days küzdött nagyot egymással, előbbieket mintegy két perccel a vége előtt szerezték meg a győztes gólt. A másik ágon talán a két legna-

FOTÓ: D. MÉSZÁROS ELEK

A jótékonyági labdarúgók meglepetésgyőztesei, a Roma FC csapata

gyobb esélyes találkozott, az érmihályfalvi Bad Boys és a helyi Kansas City. A rendes játékidőben nem találtak fogást egymáson a felek, a büntetőrúgások pedig a Kansasnak kedveztek. A bronzmeccs lett talán a nap egyik legsimább mérkőzése, a Bad Boys 4-2-re verte a végére teljesen elfáradó 7Dayst. A döntő pedig a nap legjobb és legfordulatosabb mérkőzését hozta. Egy igazi adok-kapok után, a látottak alapján nem biztos, hogy meglepetésre a Roma FC 3-2-re verte a Kansas Cityt, így ők emelhették magasba a bajnoki trófeát.

Köszönet a Petőfi Sándor Elméleti Líceumnak a sportcsarnokért és az önkénteseknek, Antal Noéminek, Csorba Géának, Kaszoni Györgynek és Todoszi Miklósnak!

A rendezvényen tiszteletét tette Bérés Csaba, Székelyhídi polgármestere és Szabó Ödön Bihar megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő. Előbbi a csapatok köszöntése mellett a bajnokság kezdőrúgását is elvégezte, utóbbi pedig a köszönet mellett a segítségnyújtás és a tenni akarás fontosságát hangsúlyozta, főleg annak tudatában, hogy kisgyerekekről van szó.

JUHÁSZ GYÖRGY

Összetartó közösséget alakítanak ki

Az Európai Unióról cserélnek tapasztalatokat a testvértelepülések találkozóján

Testvértelepülési találkozót szerveznek Székelyhídon április 23–26. között. Az Egy ösztartóbb EU kialakítása mezőgazdasági információcseréje révén elnevezésű rendezvénysorozat edényi, héhalmi, mucsonyi (Magyarország), kamocsai és kürti (Szlovákia) képviseltek vesznek részt.

A négynapos találkozó egyik célja, hogy összefogja a három országból érkező testvértelepülések közösségeit. A küldöttségek közösen megismerkednek az Európai Uniót átfogó mezőgazdaságra és az e mögött álló kereskedelemre vonatkozó működésével. Továbbá az olyan jellegű országos vagy regionális szabályozásokról, törvényekről és jellemzőkről cserélnek tapasztalatokat, melyek elősegítik ezen közösségek későbbi fejlődését, illetve fennmaradását az Európai Unió egészséges versenyhelyzetének tükrében.

Meghívott vendégként Winkler Gyula európai parlamenti képviselő, a testület nemzetközi kereskedelmi bizottságának alelnöke tart előadást a közös agrárpolitikáról, valamint az EU új irányvonalairól. Továbbá az ifjúság helyzetéről és lehetőségeiről is szó lesz egy interaktív bemutató során.

A küldöttségek és résztvevők megvitadják az EU-t érintő további aktuális kérdéseket is. Így például a következő témákat boncolgatják majd előadások valamint kerekasztal-beszélgetések során: az Európai Unió jövője és kilátásai, a közösségnek mind a külső, mind a belső folyamatainak figyelembevételével; szó lesz többek között a migrációs tendenciákról, valamint a Brexit hatásairól is az Unió geopolitikai, társadalmi és gazdasági szempontjaira nézve.

A testvértelepülési találkozó programját számos egyéb esemény teszi majd még vonzóbbá és érdekesebbé a résztvevők számára, hiszen kistermelői kiállítás, főzőverseny,

Programtervezet

(A programváltoztatás jogát a szervezők fenntartják!)

Április 23., csütörtök

19 óráig: küldöttségek érkezése és szállásuk elfoglalása
20 órától: vacsora

Április 24., péntek

9.00 Ünneplés megnyitó. A vendégeket Béres Csaba polgármester, illetve Aszalós Tímea, az Ér Hangja Egyesület elnöke köszöntik, utóbbi bemutatja a rendezvény célkitűzéseit, programját, várható eredményeit. Felszólalnak a küldöttségek vezetői is.

9.30 A résztvevő települések helyzete, bemutatója. A küldöttségek bemutató formájában prezentálják, hol helyezkedik el településük, milyen gazdasági helyzettel és turisztikai adottságokkal rendelkeznek, milyen beruházásokat és fejlesztéseket és egyéb értékeket, eredményeket köszönhetnek az Európai Uniónak.

12.00 Közös problémák, kihívások (euroszkepticizmus, eurofóbia, menekültválság, Brexit) – előadás és kerekasztal-beszélgetés

13–17 óra: ebédszünet és szabad program

18.00 Népzene- és néptáncdelután: a küldöttségek népzenei és/vagy néptáncbemutatót tartanak egymásnak, illetve az összegyűlt közönségnek; bemutatják népi viseletük, ezáltal színes folklórkavalkád alakul ki.

20 órától: vacsora

Április 25., szombat

9.00 Agrárgazdaságaink – bemutató. A résztvevő települések küldöttei 10–10 perces bemutatót tartanak mezőgazdasági helyzetükről: mennyire jellemző ez a foglalkozás helyiségükre (a foglalkoztatás milyen arányát fedi), milyen termékeket termelnek, hol értékesítik ezeket, milyen nehézségekbe ütköznek termelőik.

10.00 nemzetközi (de egyben helyi) kiállítás- és termékbemutató: a küldöttségek egyes tagjai, a helyi és környékbeli gazdákkal közösen, kiállítják a helyiségükre jellemző termékeket (mézek, dzsemek és ízek, sajtok, teák, szörpök stb.).

néptánc- illetve népzenei bemutató, és számos más szabadidős tevékenység is szerepel a rendezvény megálmodóinak kínálatában. Részletes információk megtalálhatóak az alábbi programtervezetben.

Az eseményt az Ér Hangja Egyesület szervezi Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatalával közösen, illetve az Európa a polgárokért program támogatásával.

11.30 Az Európai Unió 2021–2027-es költségvetése, új kihívások a közös agrárpolitika és a kohéziós politika területén – Winkler Gyula, az Európai Parlament nemzetközi kereskedelmi bizottságának alelnöke előadást tart az EU új irányvonalairól.

Az EU a fiatalokról szól – az EP-képviselő rövid, interaktív bemutatót tart a fiatal résztvevőknek az Erasmus Plus programról és annak lehetőségeiről, valamint az Európai Unió ifjúságpolitikai törekvéseiről is.

13–16 óra: ebédszünet és szabad program (tervezés alatt)

16.00 Rádió-tv interjúk az önkéntességről: a résztvevők tévé- vagy rádióinterjú formájában fogják elmondani, miért jó önkéntesnek lenni, milyen személyes hozadékaik vannak a tevékenységnek személyükre, illetve a célcsoportra vonatkozóan (például személyiségfejlődés, egy közösséghez való tartozás stb.). Az anyagokat egyesületünk közösségi oldalán népszerűsítjük.

17.00 A résztvevők ellátogatnak a helyi gyermekotthonba, ahol lehetőségük lesz megismerni az intézményt, illetve a Csaba testvér által létrehozott Dévai Szent Ferenc Alapítvány misszióját, megalakulásának folyamatát, jelenlegi tevékenységét, besegíthetnek a ház tennivalóiba.

19 órától: vacsora

Április 26., vasárnap

8 órától: közös főzés, a résztvevők elkészítik a településükre vagy régiójukra jellemző ételt, legyen szó levesről, egytálételről és/vagy desszertéről, majd a küldöttségek megkóstolják egymás ételeit. Minden delegáció emléklapban részesül.

13.00 Az EU jövője – előadás és eszmecsere. Béres Csaba polgármester rövid előadást tart az EU kilátásairól: van-e esély arra, hogy a közösség hosszú távon így fennmaradjon? Az előadás során a közönség is elmondhatja véleményét.

Együttműködési lehetőségek – eszmecsere. Hogyan működhetnek együtt a résztvevők a kultúra, a turizmus, gazdasági vagy egyéb téren? Arról is beszélgetni fogunk, hogyan lehetne folytatni ezt a kezdeményezést, például egy hálózat létrehozása révén.

15 órától: hazautazás

Az Európai Unió
 „Európa a polgárokért”
 programjának
 társfinanszírozása

KISS LÓRÁNT

Ismerkedés a török kultúrával táncokkal és finom falatokkal

Kevés volt a bátor jelentkező, de ők már tudják, mit kell járni egy török lagzin!

A török táncművelésével és gasztronómiával ismerkedhettek az Ér Hangja Egyesület török önkéntesének első rendezvényén Székelyhíd múzeumában, február 15-én. Mint legutóbbi számunkban megírtuk, a kusadasi Hasszán Cimen az Európai Unió által támogatott Európai Szolidaritási Testület programjával érkezett, összesen kilenc hónapot tölt a városban, ez alatt több kulturális eseményt is fog szervezni az érdeklődő lakosok számára.

Mintegy bemelegítő első eseményként az önkéntes a török táncműveléséről tartott rövid videós bemutatót, két hagyományos népi táncot ismertetett. Az Égei régióban ismeretes hermandali zeybek elnevezésűt maga is eltáncolta. Ezután a nézőket is bevonta a történetekbe: a török esküvő-

kön szokásos körtáncot, a damat halayit is bemutatta, amelyet együtt próbálhattak ki a jelenlévők is.

A tánc végeztével a civilben vendéglátóiparban dolgozó önkéntes terített asztalhoz hívta a résztvevőket. Az esemény déli időpontját figyelembe véve főtt étellel és desszerttel készült, mindkettőt otthoni szokás szerint készítette el. Az ízekre kíváncsi gyülekezők figyelemmel hallgatták, hogyan készült a kuru fasulye, azaz a babpörkölt, és a kemal pasa, a kis cukorszirupba mártott falatkák. A falatozás, a közösen töltött idő jó alkalom volt arra, hogy a helyiek személyesen megismerjék a város új lakóját, és hogy a sztereotípiák helyett valós ismereteket szerezzenek a török kultúráról.

BÍRÓ ORSOLYA

Szerelmes selfie Velencéért

Az Ér Hangja Média csoport Szerelmes selfie Velencéért elnevezésű versenyének győztes párja, David Pilati és Szélyes Vivien pillanatképe havilapunkkal a lagúnák városában.

Irány a múlt: retrófarsang a Petőfiben

Az osztályok tánca a '90-es évekbe repítette vissza a diákokat és a nézőket

Idén a retróirányzat jegyében hirdették meg a Petőfi Sándor Elméleti Líceum farsangi mulatságát. A városi múzeum épületében február elején megrendezett bensőségesebb, de vidám hangulatú műsort hagyományosan a X. osztályos tanulók szervezték meg, akik a tanulás mellett ezzel is kiveszik a részüket az iskolai életből.

Az A és C osztály műsorblokkját Szilágyi Alexandra C-s és Barta Dominic A osztályos tanulók konferálásával tekinthette meg a közönség. Az A osztály videójában a tanárok válaszoltak a diákok kérdéseire, mit sem sejtve abból, hogy a vágás segítségével a kérdést megváltoztatva a válaszok is más értel-

met nyerne majd. A C osztályosok videójukban a közel sem unalmas iskolai hétköznapiakba engedtek betekintést a nagy számban összegyűlt közönségnek. A két osztály fergeteges sikerű táncára Ulici Alexandra (X. A) szólótáncára tette fel a pontot. Az esemény második felében a B osztály szórakoztatta a nagyrészt, mindez e sorok írójának a műsorvezetésében zajlott. Az osztály tánca a többi produkcióhoz illeszkedően a '90-es évekbe repítette vissza a diákokat és a nézőket. A videóban fordított világ elevenedett fel, a tanárok diák, a diákok tanár képében tűntek fel a vásznon. Az igazi finálé a tanár-diák karaokepárba

volt, amelyet a komolyság távolról került, viszont a résztvevők szerencsére nem, így egy emberként énekeltek Pap József tanár úrral, a verseny győztesével a KFT *Afrika* című számát, amely a siker mellett igen „komoly” fődíjhoz is juttatta a nyertest, egy tábla *Africana* csokoládé formájában. A finálé után a parádé egy paródia volt, ahol a székhelyi Gigolo (Szegecs Lóránd) és a kiskereki Esmeralda (Koncz Sebastian) gondoskodtak a show-ról.

Elmondható, hogy a rendezvény sikeres volt, ez a közönség mosolyaiban, nevetéseiben és tapaszaiban volt mérhető.

CSERVID LEVENTE

Hagyományteremtés a Gyermek Jézus-otthonban

Először szerveztek farsangi ünnepséget a székhelyi Gyermek Jézus-otthon bentlakó és napközi otthonos gyerekei részére nevelőik február 14-én. Az ünnepségre a gyerekek izgatottan készülődtek: verseket, dalokat tanultak, jelmezeket készítettek. A nagy nap délutánján izgatottan sorakoztak fel a szebbnél-szebb hercegnők, menyasszonyok, de volt itt tűzoltó, oroszlán, nyuszi, sőt Piroska is, hogy megmutathassák magukat az egybegyűlt vendégeknek. A gyerekek meghívott vendégei között szülei, tanítóik, fogorvos bácsijuk, vívások-tató tanárnőjük, más otthonokból érkezett munkatársak és más vendégek szerepeltek.

A farsangi ünnepség álarcos felvonulással kezdődött, ahol mindenki megmutathatta magát és az ügyesebbek még egy kis versikével is bemutatkoztak a vendégeknek.

Az ajándékok közt édességcsomagok, dobozba zárt meglepetések és fődíjként teljesen felszerelt csodaszép iskolatáskák szerepeltek. Akinek nem volt szerencséje a tombolasorsoláson, sem búslakodott sokáig, hisz a nevelők vigasztalóként édességeket osztottak szét, így senki sem távozott üres kézzel.

A nagy izgalmak után a gyerekek vidám éneklésbe és táncba kezdtek. Előkerültek a klasszikus farsangi dalok, például az *Itt a farsang, áll a bál*, de volt itt farsangi polka is és más egyéb vidám dallamok, melyre vidáman ropták a táncot kicsik és nagyok.

Aki elfáradt, finom üdítővel oltathatta a szomját és természetesen a klasszikus farsangi fánk sem maradhatott el, amelynél jobbat még nem sok helyen kóstolhatott a vendég. A fánkok Kléh Rozália (Rózsika néni), az otthon szakácsnője keze munkáját dicsérték.

Változatos figurák a kágyai kavalkádon

Méltán temették el a telet a farsangi kavalkádon változatos, színes figuráknak, hősöknek beöltözött diákok, valamint osztályfőnökeik a Nagykágyai 1. Számú Technológiai Líceum általános tagozatán február 17-én. A délutáni rendezvény közös pizzázással indult, majd bemutatták a jelmezeket, amiket egy-egy frappáns versike kísért, és táncmulatsággal zárult.

Minden versenyző ötletes jelmezével járult hozzá a nap sikeréhez

A felvonuló társaságban találkozhattunk többek között Ludas Matyival, Jack Sparrow kalózkapitánnyal, a videójátékok világából ismert Leonnal, a Brown Stars hőseivel, és még sok-sok érdekes figurával. A jó hangulatért a bohócunk volt a felelős.

A háromtagú zsűri a csodálatos jelmezek megtekintése, s a hozzájuk tartozó versikék, bemutatkozások meghallgatásával rangsorolt. Az első díjat Farkas Patrik-Dominik VII. osztályos tanuló kapta (Ludas Matyi jelmezében). Icipici pontszámkülönbséggel lemaradva a második az ötödikes Ormos Krisztián lett, aki a bohóc bőrébe bújt. A díjazottak táborát a harmadik helyezett Fodor Roland (VI. osztály), a kalóz zárta.

Ezúton gratulálunk minden versenyzőnek, hiszen mindannyian hozzájárultak a nap sikeréhez s a jókedvhez. Isten áldása legyen a szervező pedagógusokon, s diákjaikon!

SAS ENIKŐ

Nemcsak a gyerekek, hanem nevelőik is álarcot öltöttek

A felvonulás érdekességként nemcsak a gyerekek, hanem nevelőik is álarcot öltöttek, így ők is beálltak a bemutatkozók sorába.

A jelmezmustra után mindenki egy tombolaszervezést kapott, amelyet hamarosan kisorsoltak.

Az otthon vezetője és nevelője is sikeresen felbuzdulva biznak benne, hogy sikerült hagyományt teremteni és a következő években is hasonlóan vidám, mókás, zenebonás farsangi ünnepségeket szervezzenek majd.

ÉR HANGJA

Egész napos farsangi programmal várták a diákokat Érköbölkúton

Gyerekszivajtól volt hangos az Érköbölkúti Általános Iskola folyosója február 20-án, mindenki lázasan készült a farsangi mulatságra. Nagy meglepetést okozott a gyerekek számára, hogy a móka már reggel elkezdődött. Az osztálytermek „játéktereppe” alakultak. A sors döntött arról, hogy ki melyik csapatba kerül. A csapatnév kiválasztása után kezdetét vette a pontok utá-

ni hajsza. Különböző mozgásos játékokkal várták a tanulókat az osztálytermekben, ahol egy-egy tanító néni irányította a játék menetét. A tanulók osztályról osztályra haladva pontokat gyűjtöttek a csapatuknak. Mindenki igyekezett a maximumot nyújtani. Ezt követően nagy izgalmal bíjták jelmezbe. A farsangi felvonulást követően a gyerkőcök izgatottan várták az eredményhirdetést.

A zsűri döntéshozatala közben sem unatkozhattak a tanulók, hisz kezdetét vette a fánkező verseny. A csapatok ismét összeálltak, esélyt kapva a pontszerzésre.

A fantasztikusra sikerült eredményhirdetés után kezdetét vette a sulibuli. Egyesek már azon tanakodnak, hogy jövőre milyen új ötletekkel léphetnek majd elő.

ÉRKÖBÖLKÚTI TANÍTÓNŐK

Az osztálytermek „játéktereppe” alakultak

Sziasztok Pajtikák!

A szánkókat az idei télen sem kellett túl sokszor elővennetek. Azért a farsangi időszakban, úgy láttam, valamennyien jól szórakoztatok. Megcsodáltam az ötletes jelmezeiteket és csak gratulálni tudok nektek ahhoz, hogy minden évben új ötlettel rukkoltok elő.

Azon gondolkodtam, hogy vajon mindenféle meglátta a medve az árnyékát vagy csak itt nálunk szaladt vissza, fülét, farkát behúzza a barlangjába? Minden nappal közelebb van hozzánk a tavasz. Ugye ti is várjátok már?

KÓPÉ

TATAI RÉKA (III. B osztály)

A farsang

*Itt a farsang, szurkolok,
mert egy pompomlány vagyok.
Finom a fánk, táncolok,
ugrálok, amíg tudok.*

SZÜCS NATÁLIA (III. B osztály)

A farsangi buli

*Aki itt van fiú s lány,
Aki csak él táncot jár.
Farsang van, ez a jó,
Én vagyok a varázsló.*

TATAI RÉKA (III. B osztály)

BALOGH BERNADETT (III. B osztály)

DEMIÁN JÁZMIN ABIGÉL (III. B osztály)

GARDO CYNTIA (III. B osztály)

Az időjós medve

MENTOVICS ÉVA

*Nem tudjuk, hogy e szokását
vajon honnan vette,
de felébred barlangjában,
s naptárt fog a medve.*

*– Február van – lapozgatja,
s azt írja a strófa,
a medve, ki ad magára,
kicammog a hóra,*

*útnak indul, nem szunyókál,
s bár reszket a lába,
erdőt járva vár a tavasz
édes illatára.*

*Ám, ha napfény, víg madárdal
járja be a völgyet,
morgolódvá fordít hátát
– visszabújni bölcsebb.*

*Úgy tartják, ha medvének mellett
ott oson az árnyék,
az erdei kóborlással
negyven napig vár még,*

*tovább alszik, mert a tél csak
szusszant most egy nagyot,
napsütéses télutónkat
követik még fagyok.*

A Bohóc

*Gombos bohóc vigyorog,
piros orra fintorog.
Foltos nadrágot visel,
jó nagy cipőt, fűzővel.
Bő kabátján foltzsebek,
meglepetést rejtnek.
Pöttyös rajta a ruha,
Színes kőz a frizúra.*

GOMBOS ANASZTÁZIA
(III. B osztály)

GOMBOS ANASZTÁZIA (III. B o.)

GALACZI VIVIEN (III. B osztály)

OROSZ ALEXANDRA (III. B osztály)

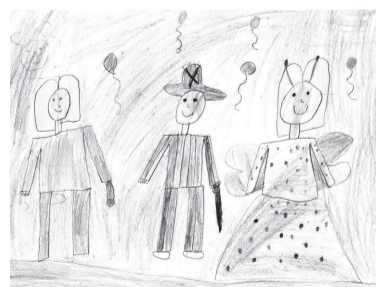
BEREKSZÁSZI ÁKOS (III. B osztály)

MAGYARI KIRISZTINA (III. B osztály)

Rendőr

*Szolgálnak és védenek
éjjel-nappal éberek.
Földön, vízen, égen
Lesben állnak kékben.*

KOVACSINSZKI BRENDON
(III. B osztály)HORVÁTH JÁNOS FÁBIÁN
(IV. B osztály)

Kéményseprő

*Én vagyok a kéményseprő
Ki ha eldugul a kémény, eljő.
Azért néha bulizok,
de sokat is dolgozok.*

BALOGH BERNADETT
(III. B osztály)

DOMBI KINCŐ BOGLÁRKA (IV. B o.)

HAMZA ESZTER LAURA (IV. B o.)

Szakács

*Én vagyok a szakács
Tepsimben a kalács.
Fejemen a sapka,
fő ebéd holnapra.*

MAGYARI KRISZTINA
(III. B osztály)

SISKA BERNADETT (III. B osztály)

NAGY KEVIN (III. B osztály)

KOVACSINSZKI BRENDON (III. B o.)

Focista

*Én vagyok a kis focista,
ki mindig a labdát rúgja,
cipőm, zoknim csupa sár,
a focizás ezzel jár.
Mikor időm engedi,
lábam a labdát kergeti.
Nekem így telik egy napom,
szeretem a focit nagyon.*

EGERESI KRISZTÓF (III. B osztály)

Debrecenben vívtak a kis törözők

Sokat kell még gyakorolni és sok ilyen verseny kell a versenydrukk legyőzésére

Pástra lépett a Székelyhídi Vívóegyesület négy versenyzője a Négy Évszak Kupa téli fordulóján. A Debrecenben február 22–23-án rendezett Békessy Béla Vívóklub hagyományos megmérettetés-sorozatának újabb állomásán Szabó Hajnalka nagyon ügyes vívással döntős lett, csak két találaton múlt a dobogós hely, 10-8-ra vesztett a négybe jutásért. Mórnicz Lajos, a mezőny legifjabb indulója a törpi párbajtörözők mezőnyében próbálgatta vívótudományát, s ugyan-

ezt tette nővére, Annamária a már rutinos juniorok között. Negyedik sportolónk, Kokovai László-Dávid a fiú párbajtörvényben vívott.

Köszönetet mondunk az ingyenes fuvarért Szekér Anikó nevelőnek és Murányi Attilának. Egy újabb versenytapasztalattal lettek gazdagabbak a gyerekek. Sokat kell még gyakorolni, edzeni, és sok ilyen verseny kell (kel-lene) a versenydrukk legyőzésére. Vívni jó!
R. J. CS.

Olvasómaraton olvasócsúccsal

A határokon átívelő felolvasás tizenkét éve indult útjára, idén február 18-án József Attila (1905–1937) alkotásait szólaltattuk meg, születésének 115. évfordulója alkalmából. A világ tíz országában felolvasók száma meghaladta a 36 ezret. A hagyományokhoz híven Székelyhíd és a környező települések iskolái is csatlakoztak, idén több mint ezer résztvevővel. A csíkszeredai Kájoni János Megyei Könyvtár által koordinált felolvasómaraton célja ráirányítani a figyelmet, az érdeklődést magyar irodalmunk egy-egy kiemelkedő személyiségére, életművére, azokra az emberi, erkölcsi, művészi értékekre, melyeket képvisel. Az érmelléki tanintézmények hatodszorra kapcsolódtak be az olvasásba. (A korábbi években Kányádi Sándor, Tamási Áron, Szabó Magda, Petőfi Sándor és Radnóti Miklós műveit szólaltattuk meg.) A korábbi évekhez képest idén még több települést sikerült be-

vonni, így Székelyhíd, Nagykágya, Csokaly, Érkeserű, Kereki, Asszonyvására mellett most Hegyközszentmiklós, Érolaszi és Érköbölki iskolái is csatlakoztak a felolvasók táborához. Ezzel összesen 2709 felolvasóra nőtt a helyi résztvevők száma, Bihar megye az előkelő harmadik helyet szerezte meg országos szinten Hargita és Maros megye után.

Ezúton szeretném megköszönni minden egyes pedagógusnak a lelkesedést, a pozitív hozzáállást, külön köszönet azoknak akik segítségemre voltak a szervezésben, valamint mindazoknak akik egy-egy tanintézményen belül felvállalták és lebonyolították a felolvasást.

A maraton itteni eseményeiről képes beszámoló található a könyvtár blogján (<http://bibliotecasacueni.blogspot.com>).

Végezetül elmondhatjuk, klasszikusokat olvasni fontos, jó, együtt olvasni még jobb.

KEREKES TERÉZIA könyvtárhoz

A szökőév rejtelméi és története

Vajon hogy alakult ki a szökőév? Miért kell elbonyolítani négyévente a naptárt? Miért épp februárhoz jön a plusz nap? Ki vezette be, milyen okból? – sokan teszik fel ezeket a kérdéseket. Az alapvető probléma abból fakad, hogy igazából 365 nap, 5 óra, 48 perc és 46 másodperc (365,2422 nap) egy tényleges, szoláris év hossza. Ennyi idő alatt kerüli meg teljesen a Föld a Napot.

Annak idején, i.e. 46-ban Julius Caesar, a híres római hadvezér és politikus egyiptomi tartózkodása során találkozott a kor ottani jeles tudományos képviselőjével is. Az egyiptomi csillagászok felhívták a figyelmét az imént említett anomáliára, hogy a naptári év nincs összhangban a napokkal. Caesar felismerte ennek az eltérésnek az óriási hatását, fenekestől felforgatta az i.e. 45. évet, amelyhez hozzáadott 80 napot (annus confusionis, azaz a zűrzavar éve – emlegették a kortársak a diktátor döntését). Ezzel a betoldással a korábbi mérések pontatlanságát hozta helyre, mert már ott tartottak, hogy a tavaszi termékenységi, újjászületési ünnepek a nyár elejére estek. Caesar bevezette a később róla elnevezett Julianus-naptárt, amiben három 365 napos év után egy 366 napos (szökő)év következik. A szökőévben különben azért éppen februárhoz adódik a szökőnap, mert az ókori Rómában ez volt az év vége, az új év márciussal, Mars hadisten hónapjával kezdődött. Ezzel magyarázható a hónapok el-

nevezése is szeptembertől ('septem' = hetedik) egészen decemberig ('decem' = tizedik).

A Julianus-naptárban egy év pontosan 365,25 nappal lett egyenlő. A nagy hadvezér ezzel évente 11 perccel és 14 másodperccel túllőtt a célon. Másképp: 128 évente csúszott egy napot a rendszer. Több mint 1600 év után ismét elővették ezt a megoldandó problémát. XIII. Gergely pápa elrendelte, hogy az 1582. évben október 4-ét 15-e kövesse, azaz eltüntetett 10 napot (Magyarország 1587-től, Románia 1924-ben tért át az új időszámításra). A jelenleg is használt Gergely-naptár az eltörlődést úgy oldotta meg, hogy a kerek évszázadok közül csak minden negyediket tartotta meg szökőévként. Jelenleg tehát az az év szökőév amely 1) osztható 4-gyel vagy 2) osztható 100-zal, de egyben 400-zal is. (Így 2000 szökőév volt, de 2100 már nem lesz az.) Ez a módszer már nagyon pontos, csak kb. 3900 év alatt okoz egy nap eltérést.

A Julianus-naptár sem tűnt el teljesen, hiszen a görögkeleti egyházak továbbra is ezt használják a húsvét időpontjának meghatározására. Ezzel magyarázható, hogy az ortodox hívek némelykor egy, máskor öt héttel később ünneplik Jézus feltámadását, mint a protestánsok és katolikusok.

Minden szökőévben olimpiát (és foci-Európa-bajnokságot) rendeznek a mi életünkben – így is észben tarthatjuk.

ÉR HANGJA

Kézilabdabronz a petőfis diákoknak

Gratulálunk a Petőfi Sándor Elméleti Líceum kézilabdacsapatának és Kozma Sándor edzőnek az Érmihályfalván az V–VIII. osztályosoknak megrendezett diákolimpián elért III. helyezéért.

Hattyúdál

Ha itt az ősz, és már közeleg a tél,
Elszálok én is, mint egy sárgult falevél.
Könnyet ne ejts, bánat se üljön arcodon!
Sem gaz, sem virág ne nőjön síromon!

Mint az útra kelt fecskék szálljon el a lelkem!
Poraimat szórja szét az őszi szél!
S az a néhány kis dal, amit elénekeltem,
Tudom nem sok, de több talán a semminél.

Cservid Imre (1955–2016)

Vegyész szakot végzett, de az igazi szerelme mindig az irodalom és a családja maradt. Édesapa, férj, a helyi könyvtár egyik leghűségesebb olvasója, szavai-
val élve fűzfá költő, kertbarát, igazi nagybetyűs MAGYAR. Egyik kedvenc költője, Dsida Jenő sorait idézve emlékezzünk meg róla:

„Megtettem mindent, amit megtehettem,
kinek tartoztam, mindent megfizettem.
Elengedem mindenki tartozását,
felejtésd el arcom romló földi mását.”

Mert gyarló a test, érték csupán a lélek.
Ne gyászoljátok létem földi vázát!
Aki szeret, annak a lelkében élek,
Óvom és védem tovább is az álmát.

És ha új tavasz jön e felfordult világban,
Én benne leszek minden kinyíló virágban.
Benne leszek a nyárban, benne a télben,
Szeretteimnek a könnyes két szemében.

Attilához

Bámuló, harmatos szemekkel
Néz le ránk, te szépség koldusa.
Vágytól dobbanó ifjú szívekkel
Örök szomorúságunk örök vándora.
Nézd, száz és száz mama
Fehérti tovább vágyaid vásznát.
Ha kihunyt is bús sorsod csillaga,
Mi álmodjuk tovább a szíved álmát.

Miközben álmodik tovább is a nyomor,
A vackán sok millió hontalan magyarnak.
És éhesen korog a sok üres gyomor,
Aki élni, szeretni akarnak.

Még mindig ítélnék a Horger Antalok,
A dölyf, a pénz még mindig úr.

Árván üresek még az éhes hajnalok,
Testvér a testvért még jussából kitúr.

De vagyunk még, kik szeressük a szépet,
Csak a pelyvát szórja szét a villa.
Mi olvasunk még verseket, meséket,
Bennünk örökre élni fogsz, József Attila.

Hitvallás

Mondják az élet egy megalkuvás,
Magában bizhatsz, senki másba,
A halál is csak búcsú, semmi más,
Eltűnés az örök elmúlásba.

A szerelem, mondják, hogy hormon,
Nincs lélek, szerelmes csoda.
A láng is csak dísz a kormon,
A földi létünk egy olcsó szálloda.

Én alkudni nem tudtam soha,
Tehát akkor élni sem tudok.
Legyen bár sorsom jó, vagy mostoha,
Én másképp élni nem fogok.

Én szeretni szeretnék, szívvel,
Nem hormonnal, vesével vagy májjal.

Hiszem, a sorsom, ha táncra hív fel,
Nincs mit törődnöm, se múlttal, se mával.

Én hiszem, hogy van, mit nem tudunk,
Mi sokkal több, mint az életünk.
De amíg e világon itt vagyunk,
Csak akkor élünk, ha szeretünk.

Engem ne térítsenek vén papok,
Én érzem, hogy mi az a szeretet.
És boldog, csak szabadon vagyok,
Ha irányítanak, akkor én szenvedek.

Nem születtem, se úrnak, se szolgának,
Szívemre hallgattam, senki másra.
Nem élek sem a múltnak, sem a mának,
Nem térek ki semmi úr szavára.

Én álmodni születtem és boldognak,
Szívöböl szeretni mi szép és nemes.
Nem más nyakán csüngenem koloncnak,
Aki mindig bút és bajt keres.

Én csak szeretni, imádni akartam
Szívemből, lelkemből, akit lehet.
Árva magányos bolond maradtam,
Egy árva, magányos megvetett.

Embernek maradni mindenkor

A székelyhídi Kovács Lajos vállalkozó, a vadászat és borászat szerelmese

Kovács Lajos igen sokoldalú ember, aki családja mellett, vállalkozásának és hobbijainak, a vadászatnak és borászatnak él. Munka és vendégszeretete, kedvessége, becsületes, tiszta tekintete borász és vállalkozói körökben is igen ismert, szeretett és megbecsült emberré tette.

– Milyen emlékeket őriz a gyermekkoráról?

– Székelyhídon gyerekeskedtem, így a gyerekkorom legnagyobb része a Petőfi Sándor utcához és a környékéhez kötődik. A környékbeli fiúkkal, voltunk vagy tizenöt, csak leszaladtunk a kerteren és már ott is voltunk a templomterületen, mely nekünk a játszóterületünk, második otthonunk volt. Ott rúgtuk a labdát a rossz lábassokból összeeszkábált kapukba, ott robbantgattunk először karbidot, együtt csináltuk a jót és rosszat egyaránt. Jó kis csapat volt az, jólesik visszagondolni azokra az időkre.

– Minden gyerek álmodozik arról, hogy milyen lesz, ha majd felnő. Önnek mi volt a gyerekkori álma?

– Lehet, hogy kicsit nevetségesnek fog tűnni, de én már kisgyerekként is nagyon szerettem a rendet, ezért raktárnok szerettem volna lenni, árukat pakolgatni egy nagy raktárhelyiségben, ahol mindennek megvan a maga helye. Édesapám, édesanyám rendre, fegyelemre és munkaszeretetre tanított bennünket, ami mai napig elkísért az életemben. Talán még a pályaválasztásom sem került oly messze a gyerekkori álmomtól.

– Hogyan teltek az iskolás évei?

– Nagyon szép emlékeket őrzök az iskoláról. Mindig jó tanítóim voltak és erős jó közösségekbe kerültem. Elemi és általános iskolai tanulmányaimat itt Székelyhídon végeztem. Nem voltam éltanuló, jó közepes eredményeim voltak, de az akarat, szorgalom mindig megvolt bennem. Kisiskolásként a legnagyobb élmény az volt, mikor sikerült az első tíz tanuló közé jutni, így engem is pionírnak avattak. Mikor nagyobbakká lettünk, már mi avathattunk fel másokat. Emlékszem, még a szegényebb cigánygyerekek is milyen szépen kimosott, vasalt ruhában, és cipőpaszta híján vasporral kifényesített cipőben jelentek meg az avatási ünnepségen. Akkoriban ez nagy érdemnek számított, és nagyon büszkék voltunk rá, hogy mi is a pionírok közé tartozhatunk.

Az általános iskolai évekből a rengeteg kirándulás emléke maradt meg, a gyalogtúrák a Kárpátokban, a nagy utazások, röhögések, az üstcipelés és a rengeteg barátság, ami ott szövődött köztünk.

– A középiskola új utakra vitte...

– Igen, a mi generációnk volt az első nyolcadikos osztály, akit kész tények elé állítottak: velünk egyszerre végzett az utolsó XII. osztály, így Székelyhídon nem lehetett azontúl érettségi vizsgát tenni, csak a tíz általános osztályt lehetett elvégezni. Sokan sokféle szóródtunk szét. Én Nagyváradra mentem az Infrățirea ipari is-

telnél helyezkedtem el és hamarosan meg is nősültem.

– Ezután következtek fiatalsága legszebb évei...

– Valóban így van. Házasságkötésem után az erdészeti hivatalhoz kerültem. Itt tizenöt évet töltöttem el, ezek voltak fiatalságom, életem legszebb évei. Ebben az időszakban születtek a lányaim, itt lettem vadász, rengeteg barátság kötöttett itt. Abban az időszakban, mikor az erdészethez kerültem, volt egy óriási generációváltás, így szinte velem egykorú fiatalokra cserélődött ki a munkaközösség. Ott voltunk az öregek búcsúbülsőjain, akik nyug-

'91-ben mi is vállalkozni kezdtünk. Elsőként a lány fagyaltos vállalkozással kezdtük, majd megalakult a K&Lilla cég, amely az évek során a bár mellett a panzióval bővült. Kisvállalkozóként az ember mindig ott táncol a penge élén, nagyfokú rugalmasságra, talpraesettségre, munkaszeretetre és becsületességre van szükség, hogy talpon tudjon maradni.

– Miért lett vállalkozó?

– Mindig is nagyon szerettem dolgozni, de soha nem bírtam a kötöttséget. Inkább dolgozom huszonnyolcórát, de nem szeretem, ha nekem

varon természetek szőlőt. Fiúgyerekként, mint abban az időben mindenkit, édesapám engem is befogott a háztáji munkákra, így a szőlő gondozásában is ott voltam, hogy megfogjam a munka végét. Eleinte csak gyomláltam, összeszedtem a gallyakat metszés után, de ahogy nőttem és elbírtam a tízliteres permetezőt, a permetezést és más, a szőlő megmunkálásával kapcsolatos feladatot is rám bíztak. Mindezeknek a későbbiekben nagy hasznát vettem majd.

– Hogyan kezdett el önálló borászként tevékenykedni, és ez milyen eredményeket hozott?

– Már szinte húsz éve foglalkozom szőlőműveléssel, mert miután apósom és édesapám meghaltak, a cservölgyi és újhegyi családi szőlős megmunkálása akarva-akaratlanul a nyakamba szakadt. Igyekeztem felidézni minden gyerekkori emléket ezzel kapcsolatban, és minden évben tanultam valami újat is. Kovács nagytata pincéjét is megörököltém, ahol adva voltak az edények, hordók, prések, darálók, melyeket az évek során korszerűbb eszközökre cseréltem.

A szőlőművelés elhozta a borversenyek időszakát is, amikhez sok szép emlék kötődik és minden versenyről szép eredményekkel tértem haza az aranytól a bronzéremig. 2011 februárjában borlovaggá avattak Biharidőszegen és azóta egy igen kedves hagyományt is bevezettünk a többi borlovaggal. Szent János napján – karácsony harmadik napja – minden évben borszentelési ünnepet tartunk Nagyváradon a bazilikában.

– Borászként biztosan van kedvenc borfajtája. Melyik bor az?

– Igen, a kedvenc borom az ottonel muskotály. Ez a bor hozta meg nekem az ismertséget borászkörökben.

– Van-e bármilyen szó, kifejezés, mely ön szerint a legjobban jellemzi az életét, személyiségét?

– Nem tudom, ezen sohasem gondolkodtam el igazán. Jobban belegondolva talán három dolog is van. Az első és legfontosabb, hogy a család minden előtt áll. A második, hogy mindennek és mindenkinek meglegyen a maga helye mind a családi életben, mind a munkában. Nálam a tanyán mindennek az apró szerszámtól, a nagyobb gépekig helye van, mint máshol a kamrában a sonkának és salonnának. A harmadik pedig a szépség szeretete és tisztelete. A szőlősömében minden sor végén egy tő rózsza van ültetve. Sokan dicsérték és jegyezték meg, hogy illet azelőtt még sehol máshol nem láttak, és később alkalmazták az ötletet a saját szőlősükben is. A virágok szeretete, talán még a szőlő, a bor szereteténél is régebbi.

– Záróakkordként, ezt még csak a mindenki által ismert mondással egészíteném ki: aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet.

VÁNYA BLANKA

Kovács Lajos nagytatájától örökölt pincéje előtt. A borversenyekről mindig szép eredményekkel tér haza

kolába fémmegmunkálás szakra. Bihar megye szinte minden településéről voltak osztálytársaim Érkörtvélyestől Gyantáig. Érettségi után Resicára, a fémipari szakra jelentkeztem és kis híján be is jutottam. A sikertelen próbálkozás után hazajöttem és munkába álltam. Változatos munkáim voltak, érdekes módon a gyerekkori raktárnoki álom mindig elkísért. Először a székelyhídi repaátvevő központban dolgoztam három hónapot, majd a fogyasztási szövetkezetbe kerültem, ahol áru-felvásárlóként jártam az országot, hogy cipő- és textilanyagokat szerezzek be. Ezután behívtak katonának. Tecuci-ra kerültem, Galac mellé, ahol napra pontosan 19 hónapot és öt napot szolgáltam a tüzéreknél.

A katonaság leteltével újból Székelyhídon, ezúttal a vízügyi hiva-

díjba menetelükkor görbe botot és kalapot kaptak ajándékba, a fiatalok esküvőin, a keresztelőkön.

A munkám mellett, amely általam ismét raktárnoki, pénztárnoki, áru-felvásárlói munkakörbe kerültem, új szenvedély ejtett rabul, a vadászat, mely azóta is nagyon kedves maradt a szívemnek.

Édesapám kicsit féltett az új helytől és azt jósolta, hogy ha az erdészethez kerülök, biztosan vadász lesz belőlem is. Valóban, a jóslat beteljesedett, mert itt, aki nem volt vadász, abból vadászt faragtak. Együtt jártunk ungot-berket, együtt vadásztunk-mulattunk és közben hatalmasakat beszélgettünk. Tanítottak bennünket az öregek és tanultunk a magunk és mások kárán is.

– A '89-es rendszerváltás mindenki életébe új dolgokat hozott...

– Valóban a '90-es évek elhozták a magánvállalkozások hajnalát és

megmondják, hogy mikor és mit csináljak. Voltak magaslatok, mikor szinte csodájára jártak, olyan jól ment a vállalkozás és mélypontok is. De én úgy gondolom, hogy a legfontosabb, hogy embernek tudjak maradni minden körülmény között. Nekem mindig szorgalmas, becsületes munkaerőim voltak és én is mindenkiel, a munkásoktól az ügyfelekig, becsülettel, tisztelettel bántam.

– A család és a vadászat mellett, úgy tudom, hogy van egy harmadik nagy szerelme is, a borászat...

– A borászat, borok iránti érdeklődés, szeretet kiskoromban ivódott belém. A feleségem nagyszüleinek és az én nagyszüleimnek is volt szőlőse a hegyen, de a kommunizmus és az államosítás tönkretette a szőlőhegyet, a földek állami tulajdonba kerültek, így a szüleim már csak otthon az ud-

